

● نامه به سر دبیر کد مقاله: ۲۰

لطفاً

وقتی چاقو را زمین می‌گذارید قلم به دست بگیرید

شاید خواننده با مشاهده این عنوان تصور کند که منظور اینست که وقتی جراح عمل جراحی را تمام می‌کند باید قلم به دست گرفته و شرح عمل کاملی از اقدامات انجام شده را همراه دستورات لازم در پرونده بیمار بنویسد- که البته این کار واجب و لازمی است- اما منظور از طرح این جمله به خاطر ذکر این نکته است که متأسفانه جراحان کمتر تمایل به نوشتن دارند؛ در حالی که هر کدام از این عزیزان خاطرات بسیار شنیدنی در سینه دارند که نوشتن هر کدام از آنها می‌تواند درسی برای همکاران دیگر باشد.

به راستی چرا جراحان دوست ندارند که قلم به دست بگیرند و در مورد شرح حال‌های جالب بیماران؛ حوادث مهم اطلاق عمل‌ها؛ عوارض جراحی‌ها (که خیلی هم کم نیست) نتایج اعمال جراحی که انجام داده‌اند؛ اشتباهات جراحی که مرتکب شده‌اند؛ جراحی‌های بدون اندیکاسیون که عمل کرده‌اند و ... چیزی بنویسند؟ در اینجا علل و عوامل متعددی مطرح می‌گردد ... اما باید اقرار کنم وسایل ارتباطات مجازی از طریق موبایل؛ کامپیوتر؛ اینترنت و ... در جدائی پزشکان و به ویژه جراحان از قلم بسیار مؤثر بوده و ترجیح می‌دهند از این طریق اطلاع‌رسانی کنند ولی باید قبول کنیم که این امواج مجازی دوامی نداشته و ثبت دائم نشده و به زودی از صفحه خاطرات و حافظه کامپیوتر محو و فراموش می‌شوند.

بنابراین خواهش این حقیر اینست که عزیزان جراح شاغل و بازنشستگان گرانقدر و با تجربه قلم به دست گیرند و انبوه خاطرات را از سینه به آرایش قلم درآورند و فراموش نکنیم که شاعر بزرگمان سعدی هفت قرن قبل گفته است:

در دفتر زمانه فتد نامش از قلم

هر ملتی که مردم صاحب قلم نداشت

دکتر عبدالحمید حسابی

استاد گروه جراحی دانشگاه علوم

پزشکی تهران